

Oczami niewidomego: widzimy słowami i dźwiękiem

Data publikacji: 14.12.2020 9:12

Osoba niewidoma w kinie, teatrze, wystawie obrazów, czy to możliwe? Skąd wie co znajduje się na ekranie, scenie czy obrazie. Kilka lat temu nie było takich pytań bo wśród widzów czy zwiedzających muzea czy galerie nie było można spotkać osoby niewidomej lub ociemniałej. Teraz trochę się to zmieniło i jesteśmy widoczni w tych miejscach z „białą laską” lub przewodnikiem. Aby odbiór sztuki, filmu itp. był poprawny i zrozumiały korzystamy z audiodeskrypcji.

fot: pixabay.com

„Audiodeskrypcja to usługa i osiągnięcie techniczne dla osób niewidomych i słabowidzących, która opisuje takie rzeczy jak: opisy bohaterów w filmach, czyta wszystkie napisy, które są w filmie lub sztuce teatralnej, opisuje mimikę, miejsce akcji, gestykulację. Jest ona też wykorzystywana w muzeach, w telewizji, podczas koncertów i meczów”

Osoby z dysfunkcją wzroku z audiodeskrypcji korzystają za pomocą odbiornika, który jest ze słuchawką gdy film, mecz, się rozpocznie przekaz audiodeskrypcji jest od razu przekazywany do słuchawki osoby korzystającej z tego rozwiązania, a osoby widzące, które też są obecne na takim wydarzeniu nie słuchają audiodeskrypcji tylko w normalny sposób odbierają wydarzenie. Tak to wygląda zazwyczaj w teatrze, na meczu i czasem w kinie.

W muzeum odbywa się to trochę inaczej. Przewodnik z audiodeskrypcji jest nagrany i gdy osoba niewidoma lub słabowidząca przyjdzie do muzeum i zgłosi taką potrzebę odbiera z punktu kasy odbiornik wraz z słuchawką i wędruje po muzeum. W telewizji audiodeskrypcja jest udostępniana w następujący sposób przy pomocy osoby widzącej trzeba sprawdzić w programie telewizyjnym czy dany materiał, który chcemy obejrzeć jest z opisem jeśli tak, to trzeba się przełączyć na dany kanał i uruchomić ścieżkę zawierającą opis audio.

Audiodeskrypcja ukazała się po raz pierwszy w roku 1981 w Arena Stage Theatre w Waszyngtonie. Do Europy (Wielka Brytania) trafiła w połowie lat osiemdziesiątych. W Polsce po raz pierwszy audiodeskrypcja pojawiła się w roku 1999 w tyflofilmach, w których stosowano stop-klatkę.

W 2006 roku w Białymstoku po raz pierwszy miał swoją premierę film pod tytułem „Statyści”, zaś 2007 roku po raz pierwszy użyto audiodeskrypcji w serialu telewizyjnym „Ranczo”, natomiast w tym samym roku, lecz w październiku po raz pierwszy audiodeskrypcja ukazała się na meczu piłki nożnej w Białymstoku.

Na audiodeskrypcję i jej zastosowanie można natknąć się podczas cyklicznych pokazów filmów z audiodeskrypcją w skoczowskim „Teatrze Elektrycznym”, Teatrze Polskim w Bielsku Białej, Galerii Bielskiej BWA w Bielsku Białej, Muzeum Zamkowym w Pszczynie czy wreszcie w telewizji przełączając się na odpowiedni program.

Audiodeskrypcja jest bardzo potrzebna nam - osobom niewidomym i słabowidzącym, ponieważ możemy czuć się swobodnie podczas oglądania filmu w kinie, materiałów emitowanych w telewizji, filmów w Internecie, gdzie jest strona www.adapter.pl poświęcona dla niewidomych i słabowidzących, na której można oglądać materiały filmowe z audiodeskrypcją. Na dzień dzisiejszy Audiodeskrypcja w Polsce staje się coraz bardziej popularna i dzięki jej zastosowaniu możemy uczestniczyć w życiu kulturalnym i sportowym wiedząc co się dzieje w danej chwili.

Andrzej Koenig